

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X., narozený dne X.
bytem X.

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 5. 2025, č. j.: OAM-258/ZA-ZA11-ZA13-2025

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl o zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) z důvodu nepřipustnosti podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce považuje rozhodnutí žalovaného za nezákonné. Namítá neaktuálnost podkladů, které popisují současnou situaci v Uzbekistánu. Nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že od doby, kdy byla meritorně posuzována jeho předchozí žádost v prosinci roku 2023 nedošlo v Uzbekistánu k žádné změně. Je přesvědčen, že žalovaný na základě shromážděných

podkladů tuto otázku nemohl být schopen správně posoudit zejména s ohledem na stav dodržování lidských práv.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Tvrdil, že si ke svému rozhodnutí opatřil dostatečné, transparentní, objektivní a aktuální informace o zemi původu. Žalovaný považuje námitku žalobce za obecnou a podotýká, že v žalobě není uvedeno, k jakým konkrétním změnám mělo v Uzbekistánu dojít.
4. Žalovaný trvá na svém závěru, že žalobce ve své aktuální žádosti neuvedl žádné skutečnosti, které by bylo možné posuzovat jako nové ve smyslu zákona o azylu. Své rozhodnutí proto považuje za zákonné a navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

IV. Podstatný obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 4. 3. 2025 žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu v České republice.
6. V poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 11. 3. 2025 uvedl, že z vlasti vycestoval již X. O mezinárodní ochranu žádá již podruhé ze stejných důvodů. V minulé žádosti pouze neuvedl, že X.
7. Správní spis obsahuje Informaci OAMP ze dne 13. 3. 2024, Uzbekistán, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv (dále jen „zpráva o zemi původu“).
8. Ve spisu je dále založeno rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2023 o prvotní žádosti žalobce a rovněž napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

9. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s, jelikož žalovaný souhlasil s projednáním věci bez jednání a žalobce se k zasláné výzvě ve lhůtě dvou týdnů nevyjádřil.
11. Podle § 10a odst. 1 zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, (...) e) podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.*
12. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu *je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.*
13. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a)*

nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

14. Podle § 11a odst. 2 zákona o azylu *není-li opakovaná žádost nepřijatelná, ministerstvo rozhodne o udělení nebo neudělení mezinárodní ochrany, pokud není odůvodněn jiný postup.*
15. Podle § 25 zákona o azylu *řízení se dále zastaví, jestliže (...) i) je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.*
16. Žalobní námitka se týká neaktuálnosti zprávy o zemi původu a nemožnosti žalovaného utvořit si pouze na základě ní správný závěr o stavu dodržování lidských práv v Uzbekistánu.
17. Žalobce neuvedl, proč je zpráva zastaralá ani jak se situace v Uzbekistánu od jejího vydání změnila. V řízení se neprokázalo, že by se podmínky v Uzbekistánu změnily natolik, aby zpráva nebyla aktuální. Soud proto považuje námitku za obecnou, a z toho důvodu ji bude řešit pouze obecně, jelikož není povolán ji za žalobce doplňovat.
18. Aktuálností zpráv o zemi původu se několikrát zabýval i Nejvyšší správní soud. Podle jeho usnesení ze dne 28. 4. 2020, č. j.: 6 Azs 200/2019-34, *„zastaralost zpráv nelze posuzovat pouze na základě faktu, že od vypracování, resp. vydání takové informace uplynul určitý čas; zastaralá je taková zpráva, která obsahuje informace, které v důsledku změny okolností v období mezi vypracováním zprávy a jejím použitím již nejsou aktuální, neboť situace, jíž zpráva popisuje, je již zcela jiná. Pokud se podstatně změnila situace, může být zastaralá i zpráva stará pouhý týden a pokud je situace stabilní, může být použitelná i zpráva stará několik let.“* V kontextu této judikatury teze nelze bez dalšího hodnotit aktuálnost zprávy o zemi původu pouze na základě data jejího vydání.
19. Z obsahu správního spisu, konkrétně rozhodnutí žalovaného o prvotní žádosti, je soudu zřejmé, že si žalovaný k řízení o opakované žádosti obstaral novější podklad, jelikož v odůvodnění svého předchozího rozhodnutí ze dne 11. 12. 2023 vycházel z informací staršího data. Konkrétně z Informace OAMP ze dne 3. 3. 2023, Uzbekistán, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv a z Informace MZV ČR ze dne 9. 1. 2023. Lze proto konstatovat, že informace, které měl žalovaný k dispozici, umožňují seznat případnou změnu situace v zemi původu a provést komparaci za časové období mezi vydáním rozhodnutí o prvotní žádosti a vydáním rozhodnutí o opakované žádosti.
20. Soud proto nemůže souhlasit s tvrzením žalobce, že stárání této zprávy o zemi původu zabránilo žalovanému posoudit případně změny poměrů v Uzbekistánu.
21. Zároveň je potřeba zdůraznit, že žalovaný nemůže mít pokaždé k dispozici naprosto čerstvé informace. Zprávy neziskových organizací, Evropské unie a jiných států či zprávy vypracované Odborem azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra, ze kterých obvykle vychází, jsou zpravidla vydávány periodicky (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2024, č. j.: 10 Azs 2/2024-27).
22. Soud k námitce žalobce rovněž přezkoumal obsah zprávy o zemi původu. Ta popisuje politické zřízení, průběh posledních voleb a politickou situaci v Uzbekistánu. Podává informace o stavu dodržování lidských práv. Popisuje, že v Uzbekistánu není možné uložit trest smrti, je zde zakázáno mučení a použití důkazů v soudních procesech, které by byly získány v příčinné souvislosti s mučením. Na druhou stranu, bezpečnostní složky

v řadě případů daná ustanovení nerespektovaly, nedocházelo však k záměrnému mučení koordinovanému vedoucími představiteli. Možnost vycestování není nijak blokována. V Uzbekistánu neprobíhal žádný ozbrojený konflikt. Ohledně situace v zemi původu tak nedošlo k žádným změnám oproti řízení o první žádosti, zároveň žalobce svým azylovým příběhem nepatří mezi skupiny osob ohrožené nepřijatelným zacházením ze strany státních orgánů. Samotná autoritářská povaha země k udělení mezinárodní ochrany nestačí, jak vyslovil Nejvyšší správní soud již v právní větě k rozsudku ze dne 21. 7. 2005, č. j.: 3 Azs 303/2004 – 79: *„Pokud žadatel o udělení azylu není vystaven žádnému pronásledování nebo diskriminaci z azylově relevantních důvodů, resp. nemá z takového pronásledování nebo diskriminace odůvodněný strach, popř. takové skutečnosti ve správním řízení vůbec netvrdí, pak nesplňuje podmínky pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., a to i přes skutečnost, že pochází ze země s nedemokratickým a autoritativním režimem, který zásadním způsobem diskriminuje a potlačuje opozici, resp. osoby zastávající politicky odlišné názory.“*

23. Soud proto uzavírá, že s ohledem na tvrzený azylový příběh žalobce opatřená zpráva postačuje jako podklad pro přezkum situace v zemi původu, přičemž se zabývá i namítanou otázkou dodržování lidských práv. Za situace, kdy žalobce v průběhu řízení o opakované žádosti ve vztahu k zemi původu netvrdil žádné nové skutečnosti, nelze žalovanému vytýkat, že si neopatřil i jiné zprávy.
24. Z těchto důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 19. září 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce